

Riera de Mata-rodona

Rellinars

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Nord del terme municipal
Alçada: 409

Coordenades:

Latitud: 41.66209
Longitud: 1.93538
UTM Est (X): 411365
UTM Nord (Y): 4612807

Classificació

Número de fitxa 08179 - 120
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia Zona d'interès
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Observacions protecció: Pla d'Ordenació Urbanística Municipal
Accés Difícil
Ús actual: Altres
Titularitat Pública
Titular: Agència Catalana de l'Aigua (Carrer de Provença, 204 - 08036 Barcelona)
Autoria de la fitxa Jordi Montlló i Laura Bosch
Data de registre de la fitxa: dj., 18/04/2019 - 02:00

Descripció

La riera de Mata-rodona és un corrent d'aigua intermitent natural. Es localitza al nord del municipi de Rellinars, a l'obaga del Camí Ral. Tot i que ni neix ni desemboca en el municipi, sí que un tram del seu recorregut coincideix amb la línia divisòria del pobles de Mura i de Sant Vicenç de Castellet. S'inicia a

l'extrem nord de la Serra Llarga de Casajoana, on el torrent de l'Espluga, el torrent de la Font de la Cansalada i el torrent del Figueres hi aboquen les seves aigües. El tram que transcorre per Rellinars és agrest i pedregós, resultat de l'erosió insistent sobre la roca que el configura. Flueix amb discontinuïtat, segons l'època de l'any i la meteorologia.

És un indret feréstec, amb cingleres, penyes i roquissars i només es pot travessar allí on la roca és més planera, accedint-hi per corriols que baixen des de l'obaga del Camí Ral com el que neix al darrera dels Hostalets de Daví. En alguns indrets els vessants són abruptes, amb dimensions variades que van de metres a varies desenes de metres de fondària i varis metres d'amplada. El bosc de ribera pròpiament dit no hi és present, excepció feta d'alguna espècie escassa i dispersa. En alguna raconada més humida permet la presència aquí i allà del jonquerar. El bosc predominant és d'alzina de rebrot, amb marfull resultat del seu aprofitament per fer llenya i obtenir carbó vegetal. A les clarianes prospera la brolla calcícola de romaní però la variant que predomina més és l'alzinar litoral aclarit que en els fondals conviu amb el boix i alguns roures. En alguns indrets, sobretot a les parts més baixes on la roca aflora l'alzina conviu amb el pi blanc. El sotabosc és ric en arbusts.

L'existència d'aquesta massa forestal que creix al voltant de la riera, alternant amb cingleres i espadats són un refugi únic que ofereix unes condicions òptimes per al refugi, la cria, la hivernada i el pas d'espècies vertebrades com el senglar, l'esquirol, el conill, el gat mesquer, el toixó, la guilla o els ratpenats i les musteles. Les aus també representen un grup nombrós i destacable amb rapinyaires que hi nidifiquen. I finalment destacar els amfibis que aprofiten els racons més humits.

Observacions:

El nom de la riera ve donat per l'existència del mas de Mata-rodona, situat al municipi de Mura, dins la zona del Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i l'Obac. El mas està documentat al segle XII. Durant l'era terciària, fa uns cinquanta milions d'anys, els corrents fluvials varen depositar i transportar còdols i altres materials que es van acabar cimentant mitjançant una matriu calcària o argilosa que van donar lloc als actuals conglomerats. L'acció erosiva de l'aigua sobre aquest tipus de formació rocalls ha format el paisatge característic amb canals profundes, roquetars i monòlits i a nivell subterrani han estat l'origen de cavitats que en aflorar a l'exterior donen lloc a les surgències, avencs, caus i coves.

Bibliografia

AJUNTAMENT DE RELLINARS (2014). Catàleg de béns a protegir; dins Pla d'Ordenació Urbanística Municipal.

